

Kvällen bjöd på njutbar musik till gästernas förtjusning. Foto: Hans Andersson

Skönsjungande elever och rektor i judodräkt

Publicerad: 26 september 2015

Författare: Hans Andersson

En rektor i judodräkt, skönsjungande f d sångelever, de sista studenterna i vita mössor och en vasst träffsäker satiriker. Där har ni några ingredienser för Lindeskolans utvidgade firmafest.

Här får konferenciern Ingeborg Hjelmberg
sångligt sällskap. Foto: Hans Andersson.

Som det ska vara på en sådan här fest – när arbetskompisar träffas – så ska det vara självironi, litet lagom vågad kritik med lätta sparkar uppåt – och spex. Kvällens konferencierer Ingeborg Hjelmberg och Per Sundelius hade det mesta av det.

– När man tänkte efter vilken tid det skulle ta om Per skulle hinna byta om till hockeykläder, ja det skulle ju inte gå, sade läraren på Garnalia, Ingeborg Hjelmberg om rektor Per Sundelius (med ansvar för idrottseleverna) och han avslöjade att den judoklädsel han hade, vågade han använda eftersom judolärarna inte var med under kväll – bandet runt midjan var rosarödaktigt (sic).

Lena Ehnvik, Anna-Karin Gillberg Ericsson
och Rebecka Sternberg lät höra att
skolans sångelever nu erövrat andra
scener utanför Lindesberg. Foto: Hans
Andersson

Att han också skulle ingå en lokal variant av "De Tre Tenorerna" tillsammans med gymnasiecheferna Leif Lindström och Staffan Hörnberg avstyrdes. Men fantastisk skönsång stod Lena Ehnvik, Anna-Karin Gillberg Ericsson och Rebecka Sternberg för. Alla tidigare elever på Lindeskolan – nu ackompanjerade av Arpad Bikfalvy.

"Nu är det slut på gamla tider, nu är det färdigt inom kort" skaldade Olle Adolphsson och till melodin 34:an sjöng arbetsgivarna – kommunstyrelsen en egen text i många tonarter. Men "hela rasket" Lindeskolan ska inte rivas, utan aulan byggs om och i tal under kvällen påmindes om vad som sades under invigningen för 50 år sedan – att "må Lindeskolan aldrig bli färdig".

Per Sundelius i judomundering. Är man rektor för idrottseleverna – så är man.
Foto: Hans Andersson

De mesta applåderna fick nog Stefan Jansson (med Ola Jansson vid klaviaturet) som levererade en kuplett med texter om läckande skoltak, urgamla tjänstetelefoner och repliken ”ja, ja, jag är ju inte bjuden”.

– Ta stora portioner, man vet aldrig när det blir nästa fest, ni ska ju spara miljoner, uppmanade Stefan Jansson gästerna.

Läraren på Garnalia, Staffan Blixt funderade i sitt jubileumstal över ” vad var det egentligen som hände? – och trodde han nyss börjat jobbat på skolan, men upptäckte att 17 år hade gått – ”en tredjedel av skolans livstid” och han talade om alla elever som gått på skolan – om alla tankar som tänkts, drömmar som blivit verkliga. Till de församlade lärarna sade han:

– Det var här det hände. Res på er! Sträck på er, alla ni som sått ett frö.

Staffan Blixt hade funderingar om tidens gång i sitt tal. Foto: Hans Andersson

”Världsklass” viskade en rektor om dessa båda framträdanden. Här syntes elever. Det var studerande på Restaurang- och livsmedelsprogrammet som stod för arbetet under kvällen – långa sträckor från Arenakrogens kök till alla långbord. Dagens elever hade firat med en lektionsfri fredag och knytis-fika i klassrummen. I arenan hade de också bjudits på en halvtimmes konsert på eftermiddagen.

Här fanns också en hel del tidigare elever. Per-Erik Gustafsson hade samlat ett gäng med gamla skolkompisar. De var de sista riktiga studenterna som gick ut i maj 1968. Han hade börjat redan våren 1965 på Lindeskolan – då som realskole-elev. Skolan invigdes officiellt exakt på dagen 50 år innan fredagskvällens fest.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/skonsjungande-elever-och-rektor-i-judodrakt/>